

/Herb Republiki Litewskiej/
SĄD DZIELNICOWY MIASTA WILNA
WYROK
W IMIENIU REPUBLIKI LITEWSKIEJ

Z dnia 12 kwietnia 2016 r.
m. Wilno

Sąd Dzielnicowy miasta Wilnie w składzie następującym: sędzia – Natalija Daškoviėnė, sekretarka sądowa – Nijolė Jašinuskytė, z udziałem przedstawiciela wnioskodawców – pomocnika adwokata Eveliny Baliko, przedstawicieli Państwowej Komisji Języka Litewskiego, jako organu udzielającego opinię, Jūratė Palionytė Sauliusa i Česnavičiusa, po rozpoznaniu na publicznej rozprawie sprawy cywilnej ze sprecyzowanego wniosku Małgorzaty Runiewicz-Wardyn (Małgożata Runevič-Vardyn) i Łukasza Pawła Wardyn o zobowiązanie do wprowadzenia zmian do wpisu aktu stanu cywilnego, strony zainteresowane w sprawie – Administracja Samorządu Miasta Wilna, Dział Urzędu Stanu Cywilnego Departamentu Prawnego Administracji Samorządu Miasta Wilna, Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Litewskiej, Państwowa Komisja Języka Litewskiego - jako organ udzielający opinii w sprawie,

u s t a l i ł :

Wnioskodawcy Małgorzata Runiewicz-Wardyn (Małgożata Runevič-Vardyn) i Łukasz Paweł Wardyn sprecyzowali, że wnoszą (t.2, b.l. 26-32) o uznanie za nieważną i uchylenie decyzji Działu Urzędu Stanu Cywilnego Departamentu Prawnego Administracji Samorządu Miasta Wilna z dnia 01-09-2009, zobowiązanie Działu Urzędu Stanu Cywilnego Administracji Samorządu Miasta Wilna do zmiany nazwiska dziecka wnioskodawców – Michała Leona Vardyna na „Wardyn” i wydanie nowego aktu urodzenia, przysądzenie kosztów postępowania. Wskazują, że w 2009 roku w Belgii urodził się syn wnioskodawców, obywatelki Litwy Małgorzaty Runiewicz-Wardyn (Małgożata Runevič-Vardyn) i obywatela Polski Łukasza Pawła Wardyna, Michał Leon Wardyn. W dniu 02-06-2009 dla niego wydany został belgijski akt urodzenia, w którym jego imię i nazwisko są wpisane w formie oryginalnej – Michał Leon Wardyn, t.j. nadane nazwisko jego ojca. W dniu 19-06-2009 wnioskodawcy złożyli do konsulatu Republiki Litewskiej wniosek o wydanie paszportu dla ich syna. Konsulat wydał tymczasowy paszport Nr LT ....., w którym błędnie wpisano imię i nazwisko „Michał Leon Vardyn” zamiast Michał Leon Wardyn. W ten sposób imię i nazwisko syna wnioskodawców zostało przymusowo, bez ich zgody zmienione. Podczas rejestracji syna wnioskodawców w Wilnie, wbrew ich wnioskowi, imię i nazwisko syna zostało wpisane do aktu urodzenia Nr ..... (AA .....) z dnia 04-07-2009 jako „Michał Leon Vardyn”. Na podstawie niniejszego wpisu w dniu 07-07-2009 został dla niego wydany paszport Republiki Litewskiej Nr ....., w którym wpisano takie same przymusowo zmienione imię i nazwisko „Michał Leon Vardyn”, który jest niezgodny z aktem urodzenia wydanym w Belgii, czyli pierwotnym źródłem pisowni imienia i nazwiska. W dniu 17-07-2009 wnioskodawcy złożyli do Działu Urzędu Stanu Cywilnego Samorządu Miasta Wilna wniosek o zmianę aktu urodzenia ich syna, wnieśli o zmianę błędnie zapisanego imienia i nazwiska ich syna. W odpowiedzi z dnia 01-09-2009 Dział Urzędu Stanu Cywilnego Departamentu Prawnego Administracji Samorządu Miasta Wilna odmówił zmiany imienia i nazwiska syna na oryginalną formę zapisu. Wnioskodawcy wnoszą o stwierdzenie nieważności niniejszego

zapisu aktu, wydanie nowego aktu urodzenia ich syna, w którym będzie zapisane prawidłowe imię i nazwisko zgodnie z zapisami w dokumentach wydanych przez organy Polski i Belgii. Twierdzi, że Dział Urzędu Stanu Cywilnego Administracji Samorządu Miasta Wilna nie uwzględnił przedstawionych przez wnioskodawców dokumentów, zostały naruszone ich oraz ich syna prawa, przysporzyło to dla nich wiele trudności w życiu publicznym i prywatnym, które wnioskodawcy odczuwają również obecnie, zaskarżony akt jest sprzeczny z przepisami prawnymi międzynarodowymi oraz Unii Europejskiej.

Zauważa, że Sąd Konstytucyjny Litwy wskazał, że w niektórych przypadkach dozwolone jest przy zapisie imion i nazwisk nie litewskiego pochodzenia użycie nie tylko liter abecadła języka litewskiego, ale również i inne znaki alfabetu łacińskiego. Z powodu niemożności korzystania z oryginalnego nazwiska odczuwają niedogodności, uniemożliwia to podtrzymywanie swojej polskiej kultury, religii, dla ich syna jest trudniej zidentyfikować siebie w obcowaniu z innymi osobami, w środowisku społecznym. Podkreśla, że na Litwie są przypadki rejestracji osób z literą „W” w nazwisku. Uważa, że odmowa zmiany nazwiska dziecka na „Wardyn” jest sprzeczne z art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i art. 11 ust. 1 Konwencji Rady Europy o ochronie mniejszości narodowych, stanowi poważne naruszenie wymagań artykułu 22 ustępu 1 Konstytucji Republiki Litewskiej, art. 17, art. 26, art. 27 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych i art. 7, art. 8, art. 30, art. 2 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka.

Podczas rozprawy przedstawiciel wnioskodawców poparła sprecyzowany wniosek, wnosi o zadowolenie wniosku.

Strona zainteresowana Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Litewskiej w złożonej do sądu odpowiedzi na wniosek (t.2, b.l. 38-39) nie zgłosiła zasadniczych zastrzeżeń co do zadowolenia wniosku wnioskodawców, prosi o podjęcie decyzji według uznania sądu, także wskazuje, że obecna reglamentacja prawna ustanawia, że funkcje dotyczące rejestracji aktów stanu cywilnego, odtworzenia, zmiany, uzupełnienia, sprostowania lub anulowania zapisów realizują urzędy stanu cywilnego, na decyzje których przysługują zażalenia do sądu, ministerstwo nie ma prawa do zmiany, przeglądu decyzji podjętych przez urzędy stanu cywilnego. Przedstawiciel niniejszej strony zainteresowanej nie stawiała się na rozprawie, zawiadomiony został należycie (t.2, b.l. 56), sprawa została rozpatrzona bez udziału przedstawiciela.

Strona zainteresowana Dział Urzędu Stanu Cywilnego Departamentu Prawnego Administracji Samorządu Miasta Wilna (która jednocześnie jest przedstawicielem Administracji Samorządu Miasta Wilna(t.2, b.l. 46,43)) poparła sprecyzowany wniosek wnioskodawców, nie miał zastrzeżeń co do jego zadowolenia. Wniosła o rozpatrzenie sprawy bez udziału przedstawiciela (t.2, b.l. 61,62). Sprawa została rozpatrzona co do istoty bez udziału przedstawicieli niniejszych stron zainteresowanych.

Organ udzielający opinii - Państwowa Komisja Języka Litewskiego, wskazała, że zadowolenie wniosku wnioskodawców będzie sprzeczne z obowiązującym ustawodawstwem Republiki Litewskiej, ponieważ zgodnie z art. 3.282 Kodeksu Cywilnego Republiki Litewskiej zapisu aktów stanu cywilnego dokonuje się w języku litewskim. W związku z tym, że w języku litewskim nie występuje spółgłoska „w”, jest ona zamieniona litewską spółgłoską „v”. Jednak zaznaczyła, że biorąc pod uwagę obecne potrzeby społeczności, są możliwe niektóre wyjątki, jeden z których – nazwiska obywateli Republiki Litewskiej zawierających małżeństwo z obcokrajowcami i przyjmujących ich nazwiska, a także nazwiska dzieci takich małżonków mogą być zapisywane przy użyciu liter alfabetu łacińskiego na mocy dokumentu tożsamości obcokrajowca (t.2, b.l. 50-51). Niniejszą wyrażoną pozycję poparła podczas rozprawy.

Wniosek podlega uwzględnieniu.

Z materiału sprawy wynika, że w 2009 roku w Belgii u wnioskodawców Małgorzaty Runiewicz-Wardyn (Malgožata Runevič-Vardyn) i Łukasza Pawła Wardyna, którzy są odpowiednio obywatelami Litwy i Polski, urodził się syn, któremu oni nadali imię i nazwisko - Michał Leon Wardyn, na takie imię w dniu 02-06-2009 został dla niego wydany belgijski akt urodzenia (t.1, b.l. 7-8). Na niniejsze imię i nazwisko zostało zarejestrowane urodzenie syna wnioskodawców w Polsce (t.1, b.l. 17-21).

W dniu 19-06-2009 wnioskodawcy złożyli do Ambasady Republiki Litewskiej w Królestwie Belgijskim wniosek o wydanie dokumentów dla ich syna celem powrotu (t.1, b.l. 9), takie dokumenty zostały wydane, imię i nazwisko syna zostały wskazane jako Michal Leon Vardyn (t.1, b.l. 10), t.j. niezgodnie z pierwotnymi dokumentami wydanymi przez organy Belgii i Polski. W dniu 04-07-2009 wnioskodawcy złożyli wniosek do Wileńskiego Urzędu Stanu Cywilnego o zarejestrowanie dziecka urodzonego za granicą (t.12, b.l. 11), imię i nazwisko syna wnioskodawców zostało wpisane do aktu urodzenia Nr ..... (AA .....) z dnia 04-07-2009 (t.1, b.l. 12) jako „Michal Leon Vardyn”. Na mocy niniejszego wpisu w dniu 07-07-2009 da niego został wydany paszport Republiki Litewskiej Nr .....(t.1, b.l. 13), w którym wpisano takie same imię i nazwisko „Michal Leon Vardyn”, co jest niezgodne z pierwotnymi dokumentami wydanymi przez organy Belgii i Polski.

W dniu 17-07-2009 wnioskodawcy złożyli do Działu Urzędu Stanu Cywilnego Samorządu Miasta Wilna wniosek o zmianę aktu urodzenia ich syna (t.1, b.l. 14). W odpowiedzi Nr A133-8277-(3.3.5.1-TD1) z dnia 01-09-2009 Dział Urzędu Stanu Cywilnego Departamentu Prawnego Administracji Samorządu Miasta Wilna odmówił zmiany imienia i nazwiska syna wnioskodawców na oryginalną formę zapisu, wskazując, że obowiązująca na Litwie reglamentacja prawna zakazuje dokonania zapisu w takiej formie, a także i brak technicznych możliwości. Wnioskodawcy wnoszą o stwierdzenie nieważności niniejszej decyzji, wydanie nowego aktu urodzenia dla ich syna, w którym będzie zapisane prawidłowe imię i nazwisko zgodnie z zapisami w dokumentach wydanych przez organy Polski i Belgii, czyli zapisanie jego nazwiska nie jako „Vardyn”, a jako „Wardyn”. Nie poparli wniosku o użycie znaków diakrytycznych w jego imieniu. Twierdzą, że Dział Urzędu Stanu Cywilnego Administracji Samorządu Miasta Wilna nie uwzględnił przedstawionych przez wnioskodawców dokumentów, pochodzenie dziecka, okoliczności urodzenia się w innym kraju, fakt małżeństwa obywateli różnych krajów, obecną wynikłą z tego sytuację, powstające trudności w życiu publicznym i prywatnym wnioskodawców i ich syna.

Zgodnie art. 3.282 Kodeksu Cywilnego Republiki Litewskiej zapisu aktów stanu cywilnego dokonuje się w języku litewskim, imię, nazwisko i nazwy miejscowości są pisane zgodnie z zasadami języka litewskiego. Artykuł 15 Ustawa Republiki Litewskiej o języku państwowym głosi, że „W Republice Litewskiej stosuje się określone przez ustawodawstwo formy imion i nazwisk obywateli Republiki Litewskiej. Zmiana i korekta imion i nazwisk realizowana jest zgodnie z trybem określonym w ustawodawstwie”.

Artykuł 14 Konstytucji Republiki Litewskiej stanowi, że językiem państwowym jest język litewski. Rada Najwyższa Republiki Litewskiej w dniu 31 stycznia 1991 r. przyjęła postanowienie „W sprawie zapisu imion i nazwisk w paszporcie obywatela Republiki Litewskiej”, w którym ustanowiła, że imiona i nazwiska obywateli Republiki Litewskiej narodowości litewskiej i nielitewskiej zapisywane w paszporcie są przy użyciu liter alfabetu języka litewskiego. W postanowieniu z dnia 21 października 1999 roku Sąd Konstytucyjny Republiki Litewskiej, który zgodnie z artykułem 102 Konstytucji jest uprawniony do decydowania czy ustawodawstwo i inne akty Sejmu nie są sprzeczne z Konstytucją, postanowił, że takie reglamentowanie, zgodnie z którym imiona i nazwiska wszystkich obywateli Republiki Litewskiej w dokumentach tożsamości są zapisywane przy użyciu liter alfabetu języka litewskiego nie jest sprzeczne z Konstytucją. W powyższym postanowieniu Sąd Konstytucyjny wskazał, że paszport obywatela Republiki Litewskiej – to dokument stwierdzający obywatelstwo Republiki Litewskiej i tożsamość osoby. W paszporcie są wskazane imię, nazwisko i inne dane osoby. Artykuł 14 Konstytucji Republiki Litewskiej stanowi, że język litewski jest językiem państwowym. Ten fakt, że Konstytucja utwierdziła status języka państwowego, świadczy o tym, że język litewski stanowi wartość konstytucyjną. Język państwowy chroni tożsamość narodu, integruje naród obywatelski, zapewnia wyrażenie suwerenności narodowej, jedność i niepodzielność państwa, normalne funkcjonowanie instytucji państwowych i samorządowych. Język państwowy stanowi ważną gwarancję równości obywateli, ponieważ pozwala dla wszystkich obywateli na komunikowanie się z instytucjami państwowymi i samorządowymi na jednakowych warunkach, realizację swoich praw i interesów. Konstytucyjne utwierdzenie statusu języka państwowego również oznacza, że ustawodawca musi w ustawodawstwie przewidzieć w jaki sposób zapewnia się użycie tego języka w życiu

publicznym, ponadto, musi ustanowić środki ochrony języka państwowego. Język litewski, który zgodnie z Konstytucją uzyskał

status języka państwowego, musi koniecznie podlegać użyciu w obszarach życia publicznego. Sąd Konstytucyjny postanowił, że paszport obywatela Republiki Litewskiej stanowi dokument urzędowy stwierdzający stały prawny związek osoby i państwa, czyli obywatelstwo osoby, prawne relacje obywatelstwa są obszarem publicznego życia państwa, więc imię i nazwisko w paszporcie osoby muszą być zapisywane w państwowym języku. Odmienna interpretacja zaprzeczyłaby status języka litewskiego jako języka państwowego i wartości konstytucyjnej.

Sąd Konstytucyjny w swoim orzeczeniu z dnia 6 listopada 2009 roku wyjaśnił przepis punktu 4 „imię i nazwisko osoby w paszporcie obywatela muszą być zapisane w języku państwowym” określony w uzasadnieniu i punktu 7 „jeśliby normy prawa ustanowiły, że imiona i nazwiska niniejszych obywateli są zapisywane w paszporcie obywatela Republiki Litewskiej przy użyciu innych liter niż liter języka litewskiego, zostałaby zaprzeczona nie tylko konstytucyjna zasada języka państwowego, ale również zakłócona działalność organów państwowych i samorządowych, innych przedsiębiorstw, urzędów oraz organizacji” swojego postanowienia z dnia 21 października 1999 roku „W sprawie zgodności postanowienia Rady Najwyższej Republiki Litewskiej z dnia 31 stycznia 1991 r. „W sprawie zapisu imion i nazwisk w paszporcie obywatela Republiki Litewskiej” z Konstytucją Republiki Litewskiej”. Sąd Konstytucyjny przedstawił rozwiązanie odnośnie do aspektu czy jeśli w paszporcie obywatela Republiki Litewskiej dokona się zapisu imienia i nazwiska w języku państwowym, to na następnych stronach tego samego paszportu można byłoby zapisać imię i nazwisko osoby przy użyciu innych, nielitewskich liter i w formie nie według zasad gramatyki, gdy osoba tego życzy i istnieją pierwotne dokumenty stwierdzające tożsamość osoby wydane zagranicą, w których imię i nazwisko osoby zapisane nielitewskimi literami. Niniejsze orzeczenie Sądu Konstytucyjnego również jest aktualne w przedmiotowej sprawie, gdyż w nim Sąd Konstytucyjny wyjaśniał czy punkty uzasadnienia w/w postanowienia oznaczają, że jeśli w paszporcie obywatela Republiki Litewskiej dokona się zapisu imienia i nazwiska w języku państwowym, to na następnych stronach tego samego paszportu można byłoby zapisać imię i nazwisko osoby przy użyciu innych, nielitewskich liter i w formie nie według zasad gramatyki, gdy osoba tego życzy. Sąd Konstytucyjny zaznaczył, jeśli na następnych stronach paszportu obywatela Republiki Litewskiej imię i nazwisko osoby będzie zapisane przy użyciu nielitewskich liter i w formie nie według zasad gramatyki, gdy osoba tego życzy, w niniejszym paszporcie obywatela zachowałoby się urzędowe potwierdzenie tożsamości osoby w języku państwowym, natomiast zapis imienia i nazwiska na dalszych stronach paszportu przy użyciu nielitewskich liter nie powinien być traktowany jak zapis stwierdzający tożsamość osoby w języku państwowym. Sąd Konstytucyjny stwierdził, że dokonanie zapisu imienia i nazwiska osoby na dalszych stronach paszportu obywatela Republiki Litewskiej przy użyciu nielitewskich liter i w formie nie według zasad gramatyki, gdy osoba tego życzy, nie zaprzecza wymogów wynikających z Konstytucji, które głoszą, że „imię i nazwisko osoby w paszporcie obywatela muszą być zapisane w języku państwowym” i że w publicznym życiu państwa musi być używany język państwowy. Więc ustawodawca przepisów prawnych Litwy ma uprawnienia dyskrecjonalne do ustalenia, że na dalszych stronach paszportu imię i nazwisko osoby może zostać zapisane przy użyciu nielitewskich liter i w formie nie według zasad gramatyki, gdy osoba tego życzy. W takim przypadku ustawodawca musiałby określić podstawy pisowni imienia i nazwiska osoby na dalszych stronach paszportu Republiki Litewskiej nie w języku państwowym, *inter alia* obiektywne kryteria, zgodnie z którymi należałoby dokonywać zapisu imienia i nazwiska osoby na dalszych stronach paszportu Republiki Litewskiej nie w języku państwowym. Więc w Litwie istnieją przesłanki prawne do stworzenia reglamentacji prawnej, zgodnie z którą imię i nazwisko na dalszych stronach paszportu, innych niż strona, na której zapis imienia i nazwiska jest urzędowy, przeznaczony do stwierdzenia tożsamości osoby, zostałyby zapisane w formie nie według zasad gramatyki, przy użyciu nielitewskich liter.

Od przyjęcia niniejszego orzeczenia upłynęło już kilka lat. Obecna reglamentacja prawna nie jest dostateczna, aby zaspokoić wyrażone w tym kontekście społeczne potrzeby osób i zapewnić ich prawa. O powadze sytuacji świadczą także oczywista wola i zamiary ustawodawcy skorygować obecną reglamentację

prawną. Państwowa Komisja Języka Litewskiego - jako organ udzielający opinii w sprawie, przyznał, że przedstawił do Sejmu opinie w sprawie projektów ustaw w sprawie pisowni imion i nazwisk w dokumentach Republiki Litewskiej Nr XIIP-1653, Nr XIIP-1675, Nr XIIP-1653 (2), projektu Nr Nr XIIP-3796 w sprawie zmiany artykułu 5

4

Sprawa cywilna Nr 2-53-727/2016
Proces sądowy nr 2-01-3-11866-2010-1
Kategorie decyzji proceduralnej: 2.6.10.9; 3.4.4.13; 3.2.6.

Ustawy o dowodzie osobistym i paszporcie Republiki Litewskiej Nr XII-1519, i wyraził swoje zdanie, że imiona i nazwiska obywateli Republiki Litewskiej w dokumentach tożsamości muszą być zapisane przy użyciu litewskich liter, jednak biorąc pod uwagę obecne potrzeby społeczności, są możliwe niektóre wyjątki. Jeden z których – nazwiska obywateli Republiki Litewskiej zawierających małżeństwo z obcokrajowcami i przyjmujących ich nazwiska, a także nazwiska dzieci takich małżonków mogą być zapisywane przy użyciu liter abecadła łacińskiego na mocy dokumentu tożsamości obcokrajowca.

Postanowieniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej TSUE) z dnia 10-10-2013 w sprawie C-148/02 orzeczono, że art. 12 i 17 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę jest sprzeczny z praktyką administracyjną państw członkowskich, w wyniku której odmawia się zadowolenia wniosku o zmianę nazwiska, jeśli przyczyną wniosku jest ta okoliczność, że wnioskodawca posiada obywatelstwo innego państwa Unii Europejskiej i w tym państwie jego nazwisko zostało zapisane zgodnie z pisownią tego państwa. W sentencji orzeczenia TSUE z dnia 14-10-2008 w sprawie C-353/06 sąd zaznaczył, że art. 18 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę nie pozwala na to, aby organy państwa członkowskiego stosując krajowe normy prawne, odmówiłyby przyznania nazwiska rodowego dziecka, które zostało ustanowione i zarejestrowane w innym państwie członkowskim, w którym dziecko urodziło się i które od jego urodzenia jest jego miejscem zamieszkania. TSUE nie jednokrotnie powtarzał, że chociaż zgodnie z obecnie obowiązującym prawem Unii Europejskiej zasady regulujące zapis imienia i nazwiska w zapisach aktu stanu cywilnego należą do kompetencji państw członkowskich, realizując niniejszą kompetencję one muszą przestrzegać postanowień prawa i Traktatu Unijnego dotyczących gwarantowanej dla wszystkich obywateli Unii swobody przemieszczania się i zamieszkania na terytorium państw członkowskich (Wyrok Garcia Avello z dnia 02-10-2003, C-148/02; Wyrok Grunkin i Paul z dnia 14-10-2008, C-353/06).

Art. 3 Konwencji Rady Europy o ochronie mniejszości narodowych głosi, że każda osoba należąca do mniejszości narodowej ma prawo do swobodnej decyzji o traktowaniu jej jako osoby należącej bądź też nienależącej do takiej mniejszości, a wybór taki lub korzystanie ze związanych z tym wyborem praw nie pociągnie za sobą jakichkolwiek niekorzystnych skutków. Zgodnie z art. 11 Konwencji Rady Europy o ochronie mniejszości narodowych ma prawo do używania swego nazwiska i imion w języku mniejszości.

Wnioskodawcy są pochodzenia polskiego, wyraźnie identyfikują siebie jako osoby narodowości polskiej, mają obywatelstwo różnych państw, oczywiście, że zachowują tradycje, kulturę polską, często mieszkają zarówno w Litwie, jak i w Polsce, a także w Belgii, dlatego pisownia nazwiska ich syna ma dla nich istotne znaczenie. Synowi wnioskodawców już wkrótce spełni się 7 lat, jest on społecznie adaptowany, uczęszcza do szkoły, zwiedza bibliotekę, korzysta z transportu publicznego, uczęszcza zajęcia rozwijające, jest zarejestrowany w zakładach opieki medycznej itp.. Z przedstawionych przez wnioskodawców dokumentów (t.2, b.l. 5-22) wynika, że w dokumentach wydanych w Litwie nazwisko ich syna jest zapisane przy użyciu litery „V”, a w dokumentach wydanych w Polsce i Belgii – przez „W”. Jest oczywiście, że taki różny zapis nazwiska bez wątpliwości stwarza jemu pewne niedogodności i może przysporzyć jeszcze większe trudności w przyszłości gdy będzie rósł i rozwijał się w społeczeństwie. Dlatego w danym konkretnym przypadku, biorąc pod uwagę wszystkie określone przez wnioskodawców okoliczności, przedstawione pisemne dowody, poglądy stron zainteresowanych oraz pozycję organu wydającego opinię, a także to, że brak jest inicjatywy ze strony ustawodawców i jasnej oceny, co obecnie stanowi ograniczenie i wyraźnie ogranicza prawa osób do wyboru nazwiska i takiego samego nazwiska dla ich dziecka, w celu uniknięcia znacznych trudności, które mogą powstać z powodu różnej pisowni nazwisk, gdy rodzina mieszka w kilku różnych państwach Unii Europejskiej i swobodnie przemieszcza się na terytorium Unii Europejskiej, sąd uważa, że w danej konkretnej sytuacji istnieje podstawa do odstąpienia od obecnej regulacji Prawnej i

orzecznictwa sądowego, i uchylić zaskarżaną decyzję, na mocy której odmówiono w nazwisku syna wnioskodawców użycia łacińskiej litery „w”. Taka opinia sądu jest także oparta na tym, że według danych Służby Rejestru Mieszkańców przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych RL (t.2, b.l. 33) ustanowiono, że na Litwie są zarejestrowane osoby, w imieniu lub nazwisku których jest użyta łacińska litera „w”.

Zgodnie z art. 443 ust. 6 KPC RL koszty postępowania nie zostają zwracane.

5

Sprawa cywilna Nr 2-53-727/2016
Proces sądowy nr 2-01-3-11866-2010-1
Kategorie decyzji proceduralnej: 2.6.10.9; 3.4.4.13; 3.2.6.

Sąd na podstawie powyższych faktów i działając zgodnie z art. 448, art. 260 KPC RL

postanawia:

stwierdzić nieważność i uchylić decyzję (odpowiedź) Nr A133-8277- (3.3.5.1 –TDI) Działu Urzędu Stanu Cywilnego Departamentu Prawnego Administracji Samorządu Miasta Wilna z dnia 01-09-2009, zobowiązać Dział Urzędu Stanu Cywilnego Administracji Samorządu Miasta Wilna do zmiany nazwiska dziecka wnioskodawców – Michala Leona Vardyna na „Wardyn” i wydanie nowego aktu urodzenia.

Na wyrok przysługuje zażalenie apelacyjne do Sądu Okręgowego w Wilnie za pośrednictwem Sądu Rejonowego miasta Wilna w ciągu 30 dni od daty wydania.

Sędzia

/podpis/

Natalija Daškoviėnė

6

